

Sygn. akt *XVII AmE 49/22*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska</i>
Protokolant –	Sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 21 listopada 2023 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 15 czerwca 2021 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmE 49/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 15 czerwca 2021 r. Nr (...) wydaną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 7 i pkt 7a w związku z art. 56 ust. 2, ust. 3 i ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, ze zm.), oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. (dawniej: (...) Sp. z o.o.) z siedzibą w W., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), orzekł,

1) że przedsiębiorca - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., posiadający numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), naruszył art. 28 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, poprzez

a. odmowę udzielenia w terminie odpowiedzi na poprawnie doręczone Przedsiębiorcy wezwania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki:

- z dnia 17 czerwca 2020 r. Nr (...);
- z dnia 3 sierpnia 2020 r. Nr (...);
- z dnia 15 grudnia 2020 r. Nr(...);

b. wprowadzenie w błąd Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w zakresie przedstawianych na jego żądanie informacji, poprzez przekazanie nieprawdziwych informacji w zakresie prowadzonej przez Przedsiębiorcę działalności koncesjonowanej przy wykorzystaniu środków transportu paliw ciekłych - cystern drogowych;

2) za działania opisane w pkt 1 wymierzył przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., posiadającemu numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), karę pieniężną w łącznej wysokości 30 000 złotych , w tym:

- a) 15.000 zł za działania opisane w pkt 1 lit. a;
- b) 15.000 za działania opisane w pkt 1 lit. b.

(decyzja k. 6-16)

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł odwołanie od tej decyzji zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 7 i 7a ustawy PE i art. 56 ust. 6 w zw. z art. 56 ust. 3 PE.

(odwołanie k. 18-23)

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

(odpowiedź na odwołanie k. 60-68)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) Sp. z o.o.) decyzją z dnia 17 grudnia 2018 r. uzyskał koncesję na obrót paliwami na okres od dnia 17 grudnia 2018 roku do dnia 31 grudnia 2030 roku. Zgodnie z brzmieniem warunku 1, określającego przedmiot i zakres działalności, Przedsiębiorca uprawniony był do obrotu:

- 1) benzynami silnikowymi o kodach CN: 2710 12 45 i 2710 12 49, olejami napędowymi o kodach CN 2710 20 11 oraz gazem płynnym (LPG) o kodach CN: 2711 12, 2711 13 oraz 2711 19 00, z wyłączeniem mieszanin propan-butan uzyskiwanych w procesach uzdatniania płynów złożowych, przy wykorzystaniu stacji paliw ciekłych zlokalizowanej w C., ul. (...);
- 2) olejami napędowymi o kodach CN 2710 20 11 bez wykorzystania infrastruktury technicznej.

(decyzja k. 23 akta adm.)

Pismem z dnia 18 listopada 2029 r., Przedsiębiorca został wezwany, na podstawie art. 28 ust. 1 ustaw - Prawo energetyczne, do nadesłania, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, następujących dokumentów i wyjaśnień:

1) w związku z powzięciem informacji, iż na podstawie umowy z dnia 19 kwietnia 2019 r., Przedsiębiorca wydzierżawił stację paliw ciekłych zlokalizowaną w miejscowości S., przy ul. (...), Prezes URE zobowiązał go do przesłania szczegółowych wyjaśnień dotyczących użytkowania tego obiektu.

2) w związku z informacją zamieszczoną na prowadzonej przez Przedsiębiorcę stronie internetowej, Prezes URE zobowiązał go do przedstawienia szczegółowego opisu sposobu wykonywania działalności koncesjonowanej oferowanej przez Przedsiębiorcę w postaci: „sprzedaż hurtowa z dostawą” ze szczególnym uwzględnieniem eksploatowanej infrastruktury technicznej.

(wezwanie k. 2 akt adm.)

Pismem z dnia 9 grudnia 2019 r. powód poinformował, że nie prowadzi działalności polegającej na sprzedaży paliw płynnych na stacji paliw ciekłych w miejscowości S., przy ul (...) lecz prowadzi działania zmierzające do rozpoczęcia tam działalności.

(pismo k. 5 akt. adm.)

Pismem z dnia 17 stycznia 2020 r., Przedsiębiorca zwrócił się do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o zmianę koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 17 grudnia 2018 r. Nr (...), poprzez m.in. nadanie uprawnień do prowadzenia obrotu paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu eksploatowanych przez Przedsiębiorcę środków transportu paliw ciekłych - cystern drogowych.

(wniosek k. 13 akt adm.)

Decyzją z dnia 1 maja 2020 r. Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmówił zmiany koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 17 grudnia 2018 r. Nr (...), ze względu na nieudokumentowanie przez Przedsiębiorcę spełnienia przesłanki określonej w art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne - dysponowania środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź udokumentowaniem możliwości ich pozyskania.

(bezsporne)

Ponadto na podstawie art. 23r ustawy - Prawo energetyczne, w związku z art. 12 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi, pismem z dnia 19 listopada 2019 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zwrócił się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z prośbą o przekazanie znajdujących się w systemie monitorowania drogowego przewozu towarów informacji dotyczących powoda.

(pismo k. 7 akt adm.)

W odpowiedzi, pismem z dnia 10 stycznia 2020 r., Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki wskazane wyżej informacje, z których wynika, iż w systemie monitorowania drogowego przewozu towarów, w okresie od dnia 25 marca 2019 roku do dnia 9 października 2020 roku, Przedsiębiorca figurował jako nadawca paliw ciekłych (oraz jednocześnie jako przewoźnik paliw ciekłych) do innych podmiotów w 832 operacjach, nadając paliwa ciekłe o sumarycznej ilości ponad 1 635 000 litrów.

(pismo z zał. k. 8-12 akt adm.)

W związku z tym, na podstawie art. 28 ust. 1 ustaw - Prawo energetyczne, pismem z dnia 17 czerwca 2020 r. Przedsiębiorca został wezwany do nadesłania, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, następujących dokumentów i wyjaśnień:

1. Przykładowych umów sprzedaży oraz przykładowych faktur sprzedaży paliw ciekłych zawartych z odbiorcami w ramach działalności koncesjonowanej prowadzonej poza stacją paliw ciekłych;
2. Szczegółowych wyjaśnień w związku z oświadczeniem zawartym w piśmie z dnia 9 grudnia;

3. szczegółowych wyjaśnień dotyczących miejsca załadunku paliw ciekłych wskazanego przez Przedsiębiorcę w systemie SENT - C., ul. (...). W szczególności proszę o nadesłanie dokładnego opisu procesu załadunku środków transportu paliw ciekłych oraz wskazanie urządzeń do napełniania i opróżniania zbiorników cystern drogowych wraz z kopiami dokumentów wydanych przez właściwe jednostki dozoru technicznego zezwalających na eksploatację tych urządzeń.

Powyzsze wezwanie zostało poprawnie doręczone Przedsiębiorcy pod adresem siedziby: ul. (...), (...)-(...) W., w dniu 24 czerwca 2020 roku i pozostało bez odpowiedzi.

(wezwanie k. 14, zwrotne potwierdzenie odbioru k. 16 akt adm. bezsporne)

Z uwagi na brak odpowiedzi, na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, pismem z dnia 3 sierpnia 2020 r., Przedsiębiorca ponownie został wezwany do nadesłania, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, wymienionych powyżej dokumentów. Pismo powyższe, wysłane na ujawniony w Krajowym Rejestrze Sądowym adres siedziby Przedsiębiorcy: ul. (...), (...)-(...) W., zostało zwrócone przez placówkę pocztową z adnotacją z dnia 25 sierpnia r.: „Zwrot, nie podjęto w terminie”.

(wezwanie k. 17, zwrotnie potwierdzenie odbioru k. 19 akt adm.)

Na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, pismem z dnia 15 grudnia 2020 r., Przedsiębiorca został wezwany do nadesłania, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, sporządzonego w formie elektronicznej zestawienia faktur zakupu i sprzedaży paliw ciekłych, dotyczących transakcji zrealizowanych przez Przedsiębiorcę w okresie od dnia 1 czerwca 2020 roku do dnia 30 listopada 2020 roku. Pismo powyższe, wysłane na ujawniony w Krajowym Rejestrze Sądowym adres siedziby Przedsiębiorcy: ul. (...), (...)-(...) W., zostało zwrócone przez placówkę pocztową z adnotacją z dnia 7 stycznia r.: „Zwrot, nie podjęto w terminie”.

(wezwanie k. 20, zwrotnie potwierdzenie odbioru k. 22 akt adm.)

Przy piśmie z dnia 7 kwietnia 2021 r. (w toku postępowania administracyjnego Nr (...)) Przedsiębiorca nadesłał między innymi wykaz środków transportu paliw ciekłych eksploatowanych w ramach działalności koncesjonowanej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi, w którym wskazał cysterny drogowe o numerach rejestracyjnych (...) oraz ciągnik siodłowy o numerze rejestracyjnym (...).

(pismo z zał. k. 34-39 akt adm.)

Pismem z dnia 5 maja 2021 r. Prezes URE zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z odmową udzielenia przez przedsiębiorcę informacji oraz wprowadzeniem w błąd Prezesa URE w zakresie przedstawionych na jego żądanie informacji, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne. Równocześnie, mając na uwadze dyspozycję art. 50, art. 77 § 1 i art. 78 Kodeksu postępowania administracyjnego, wezwany został do złożenia szczegółowych wyjaśnień w tej sprawie oraz przesłanie uwierzytelnionych kopii dokumentów mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie przedmiotowego postępowania, w szczególności w zakresie dotyczącym:

- a) odmowy udzielenia odpowiedzi na poprawnie doręczone Przedsiębiorcy pismo Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 czerwca 2020 r. Nr (...);
- b) odmowy udzielenia odpowiedzi na poprawnie doręczone Przedsiębiorcy pismo Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 3 sierpnia 2020 r. Nr (...);
- c) odmowy udzielenia odpowiedzi na poprawnie doręczone Przedsiębiorcy pismo Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 15 grudnia 2020 r. Nr (...);

d) wprowadzenia w błąd Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki poprzez nadesłanie w piśmie z dnia 9 grudnia 2019 r. nieprawdziwych informacji w zakresie prowadzonej przez Przedsiębiorcę działalności koncesjonowanej przy wykorzystaniu środków transportu paliw ciekłych - cystern drogowych.

(zawiadomienie k. 40 akt adm.)

W piśmie z dnia 17 maja 2021 r. Przedsiębiorca nadesłał wyjaśnienia oraz zajął stanowisko w zakresie przedmiotu wszczętego postępowania administracyjnego. Zdaniem Przedsiębiorcy „Spółka przedłożyła wszelkie żądane dokumenty i informacje żądane przez Prezesa URE w toczących się w chwili obecnej postępowaniach”. Ponadto przedsiębiorstwo energetyczne oświadczyło, że pewne dotychczasowe nieścisłości lub brak odpowiedzi spółki na korespondencję Prezesa URE wynikał z faktu, że dotychczasowy administrator biura spółki (w W. przy ul. (...)) nie wywiązywał się należycie z zawartej umowy w zakresie administracyjnej obsługi biura spółki. Dlatego spółka usunęła te nieprawidłowości i dokonała zmiany siedzib, a aktualnie odbiera wszelką kierowaną do spółki korespondencję”.

Równocześnie Przedsiębiorca przedstawił wyjaśnienia dotyczące poszczególnych pism wskazanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w zawiadomieniu z dnia 5 maja 2021 r. Nr (...), które - w ocenie Przedsiębiorcy - stanowią odpowiedź na wcześniejsze wezwania organu regulacyjnego. Ponadto, w zakresie wprowadzenia w błąd Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, przedsiębiorstwo energetyczne oświadczyło, iż „nie było wola i intencja spółki wprowadzenia Prezesa URE w błąd w zakresie żądanych informacji.” Powód w dalszym ciągu nie odniósł się do kwestii przekazania nieprawdziwych informacji w zakresie prowadzonej przez Przedsiębiorcę działalności koncesjonowanej przy wykorzystaniu środków transportu paliw ciekłych - cystern drogowych.

(pismo k. 44 akt adm.)

Pismem z dnia 1 czerwca 2021 r. Nr (...), Przedsiębiorca zawiadomiony został o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie oraz poinformowany o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia.

(zawiadomienie k. 54 akt adm.)

W odpowiedzi, pismem z dnia 8 czerwca 2021 r., powód w całości podtrzymał dotychczasowe stanowisko wyrażone w toku postępowania dowodowego oraz przedłożył ponownie tożsame wyjaśnienia nie zawierające odpowiedzi na zadane przez Prezesa URE szczegółowe pytania.

(pismo k. 56 akt adm.)

Powód w roku 2020 osiągnął przychód z działalności koncesjonowanej w wysokości (...) zł.

(oświadczenie k. 35 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania. Poczynione ustalenia były zbieżne z tymi, których dokonał Prezes URE w toku postępowania administracyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 28 ust. 1 Prezes URE ma prawo wglądu do ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa energetycznego i podmiotu przywożącego oraz może żądać przedstawienia informacji dotyczących wykonywanej przez to przedsiębiorstwo działalności gospodarczej, w tym informacji o jego projektach inwestycyjnych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Zgodnie zaś z art. 56 ust. 1 pkt 7 i 7a ustawy - Prawo energetyczne w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne świadomie lub w wyniku niedbalstwa wprowadza w błąd Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w zakresie

przedstawianych na jego żądanie informacji, o których mowa w art. 28 ust. 1 tej ustawy lub odmawia ich udzielenia, Prezes URE nakłada karę pieniężną na to przedsiębiorstwo.

Zgodnie z art. 56 ust. 3 kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 7, 7a i 12, nie może być niższa niż 2000 zł i wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może być niższa niż 2000 zł i nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Nie ulega wątpliwości, że powód nie udzielił odpowiedzi pytania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zawarte w pismach z dnia 17 czerwca 2020 r. nr (...); z dnia 3 sierpnia 2020 r. Nr (...), z dnia 15 grudnia 2020 r. Nr (...). Pisma te zostały przedsiębiorcy prawidłowo doręczone na adres siedziby ujawniony w danych doręczenia w Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego.

Dopiero po wszczęciu postępowania o wymierzenie kary pieniężnej przedsiębiorca pismem z dnia 17 maja 2021 r. złożył wyjaśnienia oraz wniósł o przesłanie wezwań na nowy adres spółki ujawniony w Krajowym Rejestrze Handlowym. Rację ma zatem pozwany, że zachowanie powoda zakwalifikować należy jako nieprzedstawienie Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 28 ust. 1 PE, co uzasadniało zastosowanie art. 56 ust. 7 PE.

Okolicznością niekwestionowaną jest, że powód otrzymał pismo z dnia 18 listopada 2020 r. i udzielił na nie odpowiedzi. W piśmie tym Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wezwał Przedsiębiorcę do nadesłania między innymi szczegółowego opisu wykonywanej działalności koncesjonowanej oferowanej w postaci „sprzedaży hurtowej z dostawą” oraz wskazanie eksploatowanej infrastruktury technicznej w tym zakresie. W odpowiedzi na to pismo powód podał nieprawdziwe informacje, że spółka nie prowadzi oficjalnej strony internetowej, co za tym idzie nie może być tam informacji o prowadzonej działalności. Informacje dostępne w Internecie mogą być nieaktualne. Ponadto wskazał, że spółka przy okazji rozszerzenia koncesji o stację paliw w miejscowości S. zamierza również zaktualizować koncesje o nowo zakupione środki transportu. Spółka jest na etapie rejestracji pojazdów.

Prawdziwości tych informacji przeczy jednak analiza danych pochodzących z systemu SENT z których wynika, iż Przedsiębiorca już od dnia 25 marca 2019 roku figurował w powołanym rejestrze jako nadawca paliw ciekłych (oraz jednocześnie jako przewoźnik paliw ciekłych) do innych podmiotów, tj. prowadził działalność koncesjonowaną w zakresie obrotu paliwami ciekłymi przy wykorzystaniu cystern drogowych. Przedsiębiorca dysponuje pojazdami przeznaczonymi do transportu paliw ciekłych w postaci: cystern drogowych o numerach rejestracyjnych (...) oraz ciągnika siodłowego o numerze rejestracyjnym (...). Pojazdy te figurowały w rejestrze SENT jako pojazdy wykonujące operacje przewozu paliw ciekłych jeszcze przed dniem sporządzenia odpowiedzi przez Przedsiębiorcę na pismo Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, tj. przed dniem 9 grudnia 2019 roku. Rację ma zatem pozwany, że Przedsiębiorca wprowadził w błąd Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki poprzez przekazanie nieprawdziwych informacji w zakresie prowadzonej przez Przedsiębiorcę działalności koncesjonowanej. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika bowiem, iż już w dniu 25 marca 2019 roku Przedsiębiorca prowadził działalność przy wykorzystaniu cystern drogowych.

Rację ma zatem pozwany, że w związku z przedstawieniem Prezesowi URE nieprawdziwych informacji powód wypełnił przesłanki z art. 56 ust. 1 pkt 7a PE.

Art. 56 ust. 6a PE daje Prezesowi Urzędu możliwość odstąpienia od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Istotne jest przy tym, że obie ww. przesłanki muszą zostać spełnione łącznie. Nadto, należy podkreślić, że skorzystanie z instytucji odstąpienia od wymierzenia kary nie ma charakteru obligatoryjnego, gdyż decyzję o jej zastosowaniu pozostawiono uznaniu Prezesa URE.

W ocenie Sądu w tym przypadku brak było podstaw do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 56 ust. 6a PE, z uwagi na to, że nie wystąpiły przesłanki wymienione w tym przepisie. Przede wszystkim nie sposób uznać, że przedsiębiorca zaprzestał naruszenia prawa przedstawiając żądane informacje w postępowaniu administracyjnym, które dotyczyło wymierzenia kary.

Ponadto rację ma pozwany, że nie można przyjąć, że stopień szkodliwości czynów był znikomy. W wyniku niedopełnienia obowiązku udzielenia informacji Prezes Urzędu Regulacji Energetyki został pozbawiony wiedzy na temat działalności koncesjonowanej prowadzonej przez Przedsiębiorcę, co mogło mieć wpływ na sprawność regulacji, rozumianej jako stosowanie określonych ustawą środków prawnych, włącznie z koncesjonowaniem, służących do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, prawidłowej gospodarki paliwami i energią oraz ochrony interesów odbiorców (art. 3 pkt 15 ustawy - Prawo energetyczne). Dobrem chronionym przez niniejsze przepisy jest możliwość realizowania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zadań nałożonych przez ustawodawcę, a pośrednio także bezpieczeństwo energetyczne kraju. Ponadto istotne jest to, że działania Przedsiębiorcy świadczą próbę ukrycia rzeczywistego sposobu prowadzenia działalności koncesjonowanej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi, a tym samym dokonywanego naruszenia warunku 1, określającego przedmiot i zakres działalności, udzielonej koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Rację ma pozwany, że odmowa przekazania wymaganych dokumentów i informacji oraz przekazanie nieprawdziwych informacji dotyczących faktycznie wykonywanej działalności koncesjonowanej, pozwoliły Przedsiębiorcy na dalsze, długotrwałe, kontynuowanie działalności wbrew uprawnieniom wynikającym z udzielonej koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Dlatego Prezes URE trafnie uznał, że stopień szkodliwości czynów jest znaczny, co również wykluczało zastosowanie art. 56 ust. 6a PE.

Oceniając stopień zawinienia Prezes URE trafnie uznał, że był on duży. Powód wykonywał działalność koncesjonowaną, która objęta jest szczególnymi regulacjami i obostrzeniami. Będąc profesjonalistą powód powinien być tego świadom. Rację ma pozwany, że powód świadomie dopuścił się naruszenia i czerpał z tego korzyści. Rację ma także pozwany co do tego, że zarzuty powoda odnoszące się do okoliczności związanych z niemożnością odbioru korespondencji nie zwalniają go z odpowiedzialności. Przedsiębiorca miał obowiązek takiego zorganizowania swojej działalności, żeby do takich sytuacji jak w niniejszej sprawie nie doszło.

Pozwany trafnie ocenił dotychczasową działalność powoda wskazując na to, że dotychczas nie był on karany za nieudzielenie informacji Prezesowi URE, ale w ciągu 2,5 roku działalności był dwukrotnie karany za naruszenia warunków koncesji, co nie może skutkować przyjęciem, że można to potraktować jako okoliczność łagodzącą.

Trafnie oceniono także możliwości finansowe przedsiębiorcy, który osiągnął przychody z działalności koncesjonowanej w wysokości (...) zł i zysk z tej działalności w wysokości (...)zł, które są znacząco wyższe od przychodów z roku 2019 r. W okolicznościach niniejszej sprawy kary na poziomie (...) i (...) przychodów z działalności koncesjonowanej osiągniętych w 2020 r. są adekwatne do stopnia zawinienia, stopnia szkodliwości czynu i pozostają we właściwej proporcji do uzyskanych przychodów. Rację ma też pozwany, że wymierzone kary pieniężne nie wpłyną znacząco na pogorszenie sytuacji finansowej przedsiębiorcy i nie doprowadzą do utraty jego płynności finansowej.

Nietrafne są zarzuty odwołania odnoszące się do kar wymierzonych w innych postępowaniach. W każdej sprawie bowiem, zachodzą inne okoliczności które podlegają ocenie organu administracyjnego, a następnie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przypadku złożenia odwołania od decyzji Prezesa URE.

Z tych wszystkich względów, stwierdzając nieskuteczność zarzutów podniesionych w odwołaniu przeciwko zaskarżonej decyzji oraz brak podstaw do uwzględnienia odwołania, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę - zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów

procesu, na które złożyło wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalonej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska